Balada o 40 pivech - Humbuk

```
      E                                                          A
1. "Smrt měl zkrátka fantastickou," rozplýval se řečník nad urnou,
    H7                                                       E
   pohřeb, ten má taky pěknej - věnce, svíce, hudbu pochmurnou,
                                                                 A
   my hold mu vzdali rundou černých piv nad stolem s černým ubrusem
      H7                                                      E
   a šaty, co nám půjčil číšník, padly nejlíp mně, a tak tu jsem.
2. Na kremaci kašlu, proč se koukat, jak ho dávaj' do kisny,
   špatně snáším kouř, a potom, ještě bych měl z toho špatný sny,
   opřel jsem se o stánek a nějak to tu zkouším přetrpět,
   pivo mají hnusný, jářku, nesmím jich tu vypít víc než pět.
3. Tenhle Rolls je strejdy, kterej vlastní vlastní kosmetickej trust,
   šestnáct let se nevozval, kdo se ho teď prosí o soustrast,
   žije z mastí na beďary, na uhry a snad i na akné,
   když vodprejskne, rád bych si ten bourák vomrk' zblízka, jinak ne.
4. Támhle už jde vdova, teď má na krku dům a dva sirotky,
   hm, ženským černá sluší, jestlipak má taky černý kalhotky,
   hrajou tu jak vo funuse, mrtvej by se v urně obracel,
   bubeník je na baterky a dochází mu nejspíš Duracell.
5. Chlastal jako pámbu, a tak doufám, že se dostal do nebes,
   platí se tam rájenkama, andělky tam choděj' dole bez,
   ještě se s ním zahazuje hrobník, a ten má na to správnej grif,
   nejsmutnější na tom je, že chlap mně visel za čtyřicet piv.
```